

บทที่ 5

บทสรุป

ระบบทาสนั้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ลดคุณค่าของมนุษย์ให้ลงมาเสมือนหนึ่งสัตว์ มีเหตุผลและคำอธิบายมากมายถึงสิ่งที่เป็นเงื่อนไขที่ทำให้บุคคลคนหนึ่งต้องตกมาอยู่ในสถานะของทาสที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยปกติแล้วก็มักจะมาจากการใช้กำลังเข้าบีบบังคับหรือไม่ก็โดยการใช้อำนาจไม่ว่าจะเป็นอำนาจตามกฎหมายหรืออำนาจตามขนบประเพณีเข้ายึดกุมตัวบุคคลมาเป็นทาส

โดยที่ระบบทาสนั้นปรากฏมีอยู่ในทุกๆ สังคมตั้งแต่สังคมที่ธรรมดาที่สุดไปจนกระทั่งสังคมที่สลับซับซ้อนที่สุด ตั้งแต่อดีตกาลจวบจนปัจจุบัน

การที่มนุษย์ต้องตกไปเป็นทาสของคนอื่นนั้นมีเหตุผลหลักๆ อยู่ 2 ประการ คือ⁵⁷

1. จากการได้รับโทษไม่ว่าจะมาจากกระทำความผิดกฎหมาย หรือ โทษจากการตกเป็นเชลยศึก
 2. จากความต้องการของมนุษย์ทั้งชายและหญิงที่ต้องการแรงงานมารับใช้ตน
- เรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องที่ต้องศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และสังคมทุกๆ สังคมให้การยอมรับและเห็นว่าเป็นเรื่องปกติทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์อีกด้วย จนกระทั่งราวปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 เมื่อนักปรัชญาชาวยุโรป เช่น มองเตสกีเออ เริ่มต้นพูดและเขียนต่อต้านสถาบันทาส หลังจากนั้นเป็นต้นมาการต่อต้านระบบทาสก็เริ่มเกิดขึ้นและทวีความเข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆ

สำหรับสถาบันทาสของสหรัฐอเมริกานั้นมีจุดกำเนิดและดำรงความสำคัญอยู่ในมลรัฐทางภาคใต้จนกระทั่งบรรดาคนขาวที่อาศัยอยู่ในภาคใต้นั้นมักจะกล่าวถึงระบบทาสของตนว่าเป็น “สถาบันที่มีลักษณะพิเศษ” ซึ่งในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกานั้นมลรัฐที่ยินยอมให้มีทาสได้แต่เริ่มแรกก็มีความพยายามที่จะขยายระบบทาสเข้าไปยังมลรัฐใหม่ที่ยังไม่ได้รวมเข้ากับ

⁵⁷ Franklin W. Knight "SLAVERY" Encyclopedia Americana Volume 25 (U.S.A. : Grolier Incorporated, 1993), p.19.

สหรัฐด้วยเหตุผลทางการเมืองเป็นหลัก จนกระทั่งในปี ค.ศ.1860 มลรัฐที่อนุญาตให้มีทาสได้นั้น มีทั้งหมด 15 มลรัฐ ได้แก่

1. มลรัฐอลาบามา
2. มลรัฐอาร์คันซอส
3. มลรัฐเดลาแวร์
4. มลรัฐฟลอริดา
5. มลรัฐจอร์เจีย
6. มลรัฐเคนตักกี
7. มลรัฐหลุยส์เซียนา
8. มลรัฐแมริแลนด์
9. มลรัฐมิสซิสซิปปี
10. มลรัฐมิสซูรี
11. มลรัฐนอร์ท แคโรไลนา
12. มลรัฐเซาท์ แคโรไลนา
13. มลรัฐเทนเนสซี
14. มลรัฐเท็กซัส
15. มลรัฐเวอร์จิเนีย

ทั้งนี้ คำกล่าวของชาวใต้ที่ว่าสถาบันทาสเป็น “สถาบันที่มีลักษณะพิเศษ” นั้น พวกเขาไม่ได้หมายความว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่แปลกประหลาดแต่อย่างใด ทว่าพวกเขาหมายถึงว่าสิ่งนี้คือสิ่งที่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษของมลรัฐทางใต้ ซึ่งหากจะกล่าวไปแล้วสถาบันทาสแบบอเมริกันนี้ก็ เป็นสิ่งที่มีลักษณะที่พิเศษจริงๆ เนื่องจากดินแดนทางใต้ของสหรัฐอเมริกาเป็นพื้นที่แห่งเดียวใน ชีกโลกตะวันตกในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 (ยกเว้นบราซิลและคิวบา)ที่ยังคงมีระบบทาส และ ระบบทาสนี้เองที่ทำให้สังคมของมลรัฐทางใต้ต้องเสมือนถูกโดดเดี่ยวจากสังคมอื่นๆของ สหรัฐอเมริกา แต่เมื่อผู้คนในมลรัฐทางใต้รู้สึกว่าเขาเหล่านั้นเป็นเหมือนกับคนที่ถูกทิ้งให้อยู่ อย่างโดดเดี่ยวมากขึ้นเรื่อยๆ ความรู้สึกเหล่านี้ก็กลับกลายมาเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาต้อง ปกป้องสถาบันทาสนี้เอาไว้อย่างเข้มแข็ง

แต่หากจะกล่าวไปแล้วเหตุผลของการมีระบบทาสในมลรัฐทางใต้ก็นับว่ามีความ
 ชัดแจ้งอยู่ในตัวเองไม่น้อย เนื่องจากว่าในด้านหนึ่งนั้นระบบทาสถูกใช้เป็นเครื่องมือในการคิด
 กันคนขาวออกจากคนดำ เป็นการลากเส้นแบ่งทางเชื้อชาติให้เกิดขึ้นมาอย่างชัดเจน และด้วย
 เหตุนี้เองที่คนเชื้อสายแอฟริกันซึ่งอาศัยอยู่ในดินแดนของสหรัฐอเมริกาจึงค่อยๆสร้างสังคมและ
 วัฒนธรรมของตนเองขึ้นมาทีละน้อยๆ แต่อีกด้านหนึ่ง ระบบทาสก็ถูกสร้างขึ้นมาก็เพื่อที่จะ
 กำหนดความเกี่ยวพันระหว่างคนดำกับคนขาว เจ้านายกับทาส ซึ่งจะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ขัดแย้ง
 กับเหตุผลประการแรกที่ใช้ระบบทาสเป็นเครื่องกีดกันคนออกจากรัน

ส่วนสาเหตุและวิธีการที่บรรดาคนขาวในดินแดนที่จะต้องกลายเป็นประเทศ
 สหรัฐอเมริกาสร้างระบบการใช้แรงงานทาสขึ้นมาในศตวรรษที่ 17 ทั้งยังไม่ยอมรับว่าชาวแอฟริ
 กันที่อาศัยอยู่ในอเมริกาเป็นพลเมืองนี้ ก็ยังเป็นประเด็นในการอภิปรายของนักประวัติศาสตร์อยู่
 โดยที่ประเด็นหลักของการอภิปรายก็คือ ระบบทาสนั้นเป็นสาเหตุของความรู้สึทางชาตินิยมผิว
 ขาว หรือว่าความรู้สึทางชาตินิยมผิวขาวนั้นเป็นสาเหตุให้เกิดระบบทาสขึ้นมาทันแน่ การ
 อภิปรายโต้แย้งของนักประวัติศาสตร์ 3-4 คนที่จะได้นำเสนอต่อไปนี้อาจจะช่วยให้เราสามารถ
 เข้าใจถึงสาเหตุและวิธีการเหล่านี้ได้ อย่างน้อยที่สุดก็คงพอช่วยให้เราสามารถเปิดมุมมองให้ใน
 ประเด็นเรื่องระบบทาสได้บ้าง

ในปี ค.ศ. 1950 ออสการ์ และ แมรี แฮนด์ลีน (Oscar and Mary Handlin) ได้ตีพิมพ์
 บทความที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของระบบทาสที่มีต่อระบบอัน "ไร้ซึ่งเสรี" อื่นๆในอาณานิคม
 อเมริกัน โดยได้แยกเอาระบบทาสออกมาจากเงื่อนไขอื่นๆของความเป็นทาส โดยที่พวกเขาเห็น
 เห็นว่านี่คือข้อจำกัดที่ทำให้คนเชื้อสายแอฟริกันต้องเป็นทาสชนิดถาวรและความเป็นทาสนี้ก็
 จะต้องส่งผ่านต่อไปยังลูกหลานของพวกเขาอีกด้วย แฮนด์ลีน เห็นว่าลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์
 อย่างหนึ่งของทาสก็คือ ทาสนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะเพิ่มกำลังแรงงานจากสิ่งที่หา
 ได้ของสถานิตบัญญัติแห่งอาณานิคมอเมริกา โดยที่แรงงานซึ่งเป็นคนผิวขาวนั้นก็ด้วยการ
 ส่งเสริมให้เดินทางอพยพมายังโลกใหม่ แต่สำหรับแรงงานที่เป็นคนผิวดำแล้วก็ใช้วิธีไปบังคับ
 เอาตัวมาจากแอฟริกา และนี่ก็คือเงื่อนไขที่แตกต่างกันระหว่างคนงานที่เป็นคนผิวขาวและคนผิว
 ดำ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีพื้นฐานมาจากกฎหมายและแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ดังนั้น แฮนด์ลีน จึงเห็น
 ว่าสาเหตุของระบบทาสนั้นไม่ได้มาจากเรื่องของเชื้อชาตินิยมผิวขาวแต่อย่างใด

วินทรูป จอร์แดน (Winthrop Jordan) เป็นนักประวัติศาสตร์คนหนึ่งที่ทำทนายแนวคิดของ แอนดัลลิน และเห็นว่าเป็นเรื่องของเชื้อชาตินิยมผิวขาวมากกว่าเรื่องของผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจที่เป็นตัวสร้างระบบทาสขึ้นมา ในหนังสือเรื่อง "ผิวขาวเหนือผิวดำ" (White Over Black) (1968) และผลงานชิ้นอื่นๆของเขา จอร์แดน เห็นว่าชาวยุโรปตั้งแต่อดีตกาลมาแล้วจะ มองว่าคนผิวสีและชาวแอฟริกันซึ่งเป็นคนผิวดำนั้นเป็นพวกที่ต่ำต้อยกว่าตนและเกิดมาเพื่อที่จะรับ ใช้คนผิวขาวเท่านั้น และแน่นอนที่ว่าทัศนคติแบบนี้เองที่บรรดาชาวยุโรปที่อพยพไปตั้งถิ่นฐาน ยังโลกใหม่พวกเขาคิดตัวไปด้วย ดังนั้น เชื้อชาตินิยมผิวขาว จึงเป็นตัวกำหนดถึงวิธีการปฏิบัติต่อ ชาวแอฟริกันในดินแดนอเมริกาและก็เป็นธรรมชาติของระบบทาสมาตั้งแต่แรกเริ่ม ซึ่งจะเห็นได้ ว่าเรื่องเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับแรงผลักดันจากเศรษฐกิจดังที่ แอนดัลลินอธิบายแต่อย่างใด นอกจากนี้แล้วลึกลงไปในจิตใจคนผิวขาวเองก็ยังมีความต้องการที่จะกดขี่ข่มเหงคนผิวดำใน โลกใหม่อยู่แล้ว

หนังสือเรื่อง "พลังผิวดำ" (Black Majority) (1974) ของ ปีเตอร์ ู๊ด (Peter Wood) ซึ่งได้ ศึกษาถึงเรื่อง เซาท์ แคลโรไลนาในคริสต์ศตวรรษที่ 17 อันเป็นดินแดนที่มีแรงงานอพยพ เคลื่อนย้ายเข้าไปมากพอสมควร ได้อภิปรายย้อนกลับไปถึงเงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจอีก ครั้งหนึ่ง โดยที่ ู๊ด ไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่าคนผิวดำและคนผิวขาวนั้นทำงานร่วมกันภายใต้ ความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันในระยะแรกของการก่อตั้งอาณานิคม เพราะรูปแบบความสัมพันธ์ ระหว่างคนขาวและคนดำในแบบนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้อย่างแน่นอน และการสร้างระบบ ทาสขึ้นมาในช่วยแรกของการก่อตั้งอาณานิคมด้วยเหตุผลในเรื่องของเชื้อชาตินิยมผิวขาวนั้นเขาก็ ไม่เห็นด้วยเช่นกัน โดยที่เขาเห็นว่า การขยายตัวของ การปลูกข้าวต่างหากที่ทำให้เกิดทาสขึ้น ด้วย เหตุที่ว่างานนี้เป็นงานที่หนักมากจึงเป็นเรื่องยากที่จะหาคนงานผิวขาวมาทำงาน ดังนั้น แรงงาน ทาสจึงเป็นทางออกสำหรับแก้ปัญหา นี้ เพราะฉะนั้นการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าแรงงานชาวแอฟริ กันและการสร้างระบบทาสชนิดที่ต้องเป็นทาสแบบถาวรจึงเกิดขึ้นเพราะผลกระทบจากความ ต้องการแรงงานที่เพิ่มขึ้นนั่นเอง ทั้งนี้ระบบทาสยังเป็นของความกังวลที่ว่าหากปราศจากระบบ ทาสแล้วก็จะเป็นการยากที่จะควบคุมแรงงานซึ่งถูกนำตัวมายังอเมริกา ถ้าพวกนี้เกิดลุกขึ้นมา ต่อต้านในวันใดวันหนึ่ง

เอ็ดมันด์ มอร์แกน (Edmund Morgan) ได้แสดงความเห็นของเขาไว้ในหนังสือเรื่อง "ระบบทาสอเมริกัน, เสรีภาพอเมริกัน" (American Slavery, American Freedom) (1975) ว่าระบบ

การใช้แรงงานในภาคใต้นั้นเป็นไปในรูปแบบที่ว่า ช่วงแรกๆนั้นจะมีความสัมพันธ์ระหว่างทาสกับเจ้านายที่ค่อนข้างยืดหยุ่นแล้วก็ค่อยๆเพิ่มระดับความเข้มงวดมากขึ้นเรื่อยๆ เขาอ้างว่าในอาณานิคมเวอร์จิเนียนั้นผู้ที่ก่อตั้งอาณานิคมขึ้นมาไม่เคยคิดที่จะก่อตั้งหรือริเริ่มระบบทาสแบบชนิดทาสถาวรขึ้นมาเลย แต่การเจริญเติบโตขึ้นมาของเศรษฐกิจใบยาสูบและความต้องการแรงงานราคาถูก รวมทั้งความรู้สึกของบรรดาเจ้าของที่ดินที่เริ่มรู้สึกว่าเป็นการยากที่พวกเขาจะไม่ต้องพึ่งพากำลังแรงงานของคนงานผิวขาว แต่หากว่ามีระบบทาสขึ้นมาปัญหานี้ก็จะหมดไป ดังนั้นนี่เองต่างหากที่เป็นตัวการก่อตั้งระบบทาสขึ้นมา เนื่องจากระบบทาสเป็นทางออกสำหรับปัญหาด้านแรงงาน เมื่อเป็นเช่นนี้เหตุผลในเรื่องของเชื้อชาตินิยมผิวขาวจึงดูที่จะมีน้ำหนักน้อยกว่าความปรารถนาของบรรดาคนผิวขาวในการที่จะแสวงหากำลังแรงงานที่มีความมั่นคงแน่นอนและไว้วางใจได้

ที่ได้กล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการอภิปรายในเรื่องของสาเหตุและวิธีการในการกำเนิดของระบบทาสเท่านั้น ประเด็นในเรื่องนี้กลายเป็นสิ่งที่ยังคงต้องการการถกเถียงเพื่อความคิดเห็นที่หลากหลายอยู่ แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามระบบทาสหรือสถาบันทาสนี้สำหรับสหรัฐอเมริกาแล้วก็ต้องนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและความผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง เพราะถึงกับต้องทำการบัญญัติถึงเรื่องของสถาบันทาสนี้เอาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา แต่การบัญญัติถึงสิ่งที่น่ารังเกียจเช่นนี้ก็ต้องทำอย่างที่เรียกว่าเป็น "วาระซ่อนเร้น" คือปกปิดซ่อนเร้นเรื่องของทาสนี้เอาไว้ภายหลังข้อความที่จับช้อนและวามนในบางจุด

ในการอภิปรายโต้แย้งครั้งอุโฆษระหว่าง ลินคอล์น กับดักลาส เพื่อชิงตำแหน่งวุฒิสมาชิกแห่งมลรัฐอิลลินอยด์ เมื่อช่วงก่อนสงครามกลางเมืองอเมริกันนั้น ฝ่ายดักลาสได้กล่าวสนับสนุนระบบทาสและว่าทาสนิโกรผิวดำนั้นเป็นทรัพย์สิน ไม่มีสิทธิที่จะเป็นพลเมืองอเมริกันแต่อย่างใด ทว่าทางด้านของลินคอล์นนั้นก็โต้แย้งซึ่งแม้จะถือว่าการกล่าวโดยการตีฝีปาก แต่ก็เป็นการตีฝีปากที่เฉียบคมทั้งยังเป็นการแก้แค้นให้แก่รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐในเรื่องของทาสที่อาจกล่าวได้ว่าว่างดงามที่สุดก็ได้ โดยที่ลินคอล์น นั้นได้กล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐนั้นไม่ได้มีการเขียนว่าทาส(Slave) เลยแม้แต่คำเดียว ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของบรรดาผู้ร่างรัฐธรรมนูญที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถาบันทาสนั้นเป็นสถาบันที่น่ารังเกียจและจะต้องถูกล้มเลิกไปในอนาคต

ถึงแม้ว่าลินคอร์นจะได้กล่าวไว้อย่างนั้นก็ตามแต่ถึงอย่างไรก็ต้องยอมรับว่ารัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกาเป็นรัฐธรรมนูญที่ระบุนับรองถึงการมีทาสเอาไว้อย่างแน่นอน ซึ่งเรื่องทาสนั้นจริงๆ แล้วไม่ควรจะมีในรัฐธรรมนูญแห่งอเมริกา ด้วยเหตุที่ว่าในตอนต้นคือคำปรารภของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้เน้นในเรื่องของเสรีภาพเป็นอย่างมาก โดยถือว่าเสรีภาพเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ ทว่าในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเองกลับกำหนดให้มีทาส ซึ่งเป็นเรื่องขัดต่อเสรีภาพเป็นการลิดรอนเสรีภาพของประชาชนเป็นอย่างมาก

แต่สิ่งที่ได้อธิบายในตอนต้นแล้วว่าเรื่องทาสที่ปรากฏขึ้นในรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกานั้นก็ด้วยเหตุผลในเรื่องทางการเมืองระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้เป็นสำคัญ โดยเป็นการประนีประนอมของทั้งสองฝ่ายเพื่อให้รัฐธรรมนูญเกิดขึ้นได้ และทำให้มลรัฐทั้ง 13 ผ่านพ้นระยะอันตรายหลังสงครามประกาศอิสรภาพไปได้นั่นเอง

สำหรับเนื้อหาในรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกาในเรื่องทาสนั้นสามารถ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเด็นสำคัญ คือ

- 1. เรื่องการรับรองทาส
- 2. เรื่องการเลิกทาส
- 3. เรื่องประกันสิทธิเสรีภาพของผู้เคยเป็นทาส

เรื่องการรับรองทาส

ในตัวของรัฐธรรมนูญ (ไม่รวมหมวดแก้ไขเพิ่มเติม) จะหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงคำว่า "ทาส (Slave)" แต่กลับใช้คำว่า "บุคคลที่ถูกยึดตัวไว้เพื่อใช้แรงงานตามกฎหมาย (Person held to service....)" เพราะดังที่กล่าวแล้วว่ารัฐธรรมนูญเน้นเรื่องเสรีภาพจึงไม่ควรเอาคำว่า "ทาส" ใส่ไว้ เพราะจะเป็นการขัดหลักเสรีภาพ การรับรองทาสในรัฐธรรมนูญ มีประมาณ 5 มาตรา คือ

- 1. การนับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเก็บภาษี ให้แต่ละมลรัฐนับดังนี้คือจำนวนเสรีชนทั้งหมด และ 3 ใน 5 ของบุคคลที่ต้องใช้แรงงานตามกฎหมาย ทั้งนี้ไม่รวมพวกอินเดียนแดง.... ประชาชน 30,000 คน ต่อ ส.ส. 1 คน

มาตรานี้เน้นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่ารัฐธรรมนูญรับรองการมีทาส ซึ่งเป็นการนำทาสมาต่อรองในการนับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะมลรัฐทางใต้มีทาสมากซึ่งจะทำให้

จำนวนผู้แทนมากขึ้นไปด้วย แต่มลรัฐทางเหนือไม่ยินยอมเพราะถือว่าทาสไม่ใช่คนแต่เป็นทรัพย์สิน จึงมีการประนีประนอมโดยการให้นับจำนวนทาส 3 คน เท่ากับเสรีชน 1 คน

2. การนำคนเข้ามาตามที่มลรัฐต่างๆ ได้ปฏิบัติกัน รัฐสภาจะห้ามการกระทำดังกล่าว ก่อนปี ค.ศ. 1808 ไม่ได้ และรัฐสภาอาจเก็บภาษีรายหัวต่อทาส 1 คน ได้ไม่เกินคนละ 10 ดอลลาร์

3. การเก็บภาษีรายหัว (เงินรัชชูปการ) จะห้ามเก็บได้ก็ต่อเมื่อมีการสำรวจสำมะโน ประชากรเรียบร้อยแล้ว

4. รัฐสภาโดยคะแนนเสียงสองในสามของทั้งทั้งสภา หรือ คะแนนเสียง 2 ใน 3 ของมลรัฐ จะเสนอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ แต่บทแก้ไขเพิ่มเติมจะบังคับได้ก็ต่อเมื่อมลรัฐ 3 ใน 4 ของมลรัฐทั้งหมดให้สัตยาบัน แต่จะแก้ไข หมวด 1 มาตรา 9 วรรค 1 กับ 4 ก่อนปี ค.ศ. 1808 ไม่ได้ และจำนวนวุฒิสมาชิกไม่ได้

สามมาตราที่ได้กล่าวมานี้เป็นมาตราที่ต่อเนื่องและส่งเสริมซึ่งกันและกันกล่าวคือ การนำทาสเข้ามาในสหรัฐให้กระทำได้ 20 ปี (ก่อนปี ค.ศ. 1808) และรัฐสภาก็เก็บภาษีทาสได้หัวละไม่เกิน 10 ดอลลาร์ (ซึ่งเป็นการเก็บภาษีรายหัวไม่ได้เก็บจากภาษีเงินได้) และบทที่เสริมที่ห้ามรัฐสภาใช้อำนาจระงับการกระทำและการเก็บภาษีดังกล่าวก่อนปี 1808 ไม่ได้คือ หมวดวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการป้องกันการมีทาสของมลรัฐทางใต้อย่างมาก

5. บุคคลถูกยึดตัวใช้แรงงานตามกฎหมายของบุคคลใด หากหนีไปยังที่อื่นก็ไม่ได้หมายความว่า บุคคลนั้นจะหลุดพ้นข้อผูกพันนั้น ผู้มีอำนาจเหนือผู้นั้นสามารถร้องขอให้มลรัฐอื่นส่งตัวกลับมาได้

ในกรณีมาตรานี้ เคยมีคำพิพากษาในคดี เดรด สก็อต ซึ่งเป็นทาสได้หลบหนีไปยังมลรัฐอื่นที่ไม่มีทาส แล้วร้องขอเป็นเสรีชน ศาลตัดสินตามมาตรานี้ว่าแม้ว่าจะมาอยู่ในมลรัฐอื่นซึ่งไม่มีทาสก็ไม่ได้หมายความว่า ความเป็นทาสจะหลุดไปจึงให้ส่งตัวคืนเจ้าของเดิมไป

มาตรานี้เป็นการรับรองความเป็นทาสของบุคคลคือ ถ้าเป็นทาสแล้วก็ต้องเป็นตลอดไป ไม่มีสิทธิหลุดจากความเป็นทาสไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ซึ่งต่างกับของไทยตรงที่ว่าทาสไทยมีสิทธินำเงินมาไถ่ตัวเป็นไทได้ แต่ทาสสหรัฐไม่มีสิทธิ

เรื่องการเลิกทาส

หลังสิ้นสุดสงครามกลางเมืองอเมริกัน อับราฮัม ลินคอล์น ได้ประกาศเลิกทาสเพราะทาสเป็นสิ่งที่ไร้มนุษยธรรมไร้ศีลธรรม จึงตราบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญบทที่ 13 เรื่องการเลิกทาส เมื่อปี ค.ศ.1865 ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

มาตรา 1 (การเลิกทาส)

ห้ามการมีทาสและการเกณฑ์แรงงานภายในเขตอำนาจของสหรัฐ เว้นแต่เป็นการลงโทษอาชญากรรมตามกฎหมายเท่านั้น

มาตรา 2 (อำนาจในการรักษากฎหมายของบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้)

รัฐสภามีอำนาจที่จะบังคับใช้มาตรานี้ โดยการตราเป็นกฎหมายตามความเหมาะสม

แต่กว่าจะสามารถเลิกทาสได้นั้นก็ต้องใช้เวลา งบประมาณ อย่างมหาศาล รวมทั้งยังสร้างความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงให้แก่ประเทศอีกด้วย

เรื่องการประกันสิทธิเสรีภาพของผู้เคยเป็นทาส

เมื่อมีการประกาศบทแก้ไขเพิ่มเติมที่ 13 เรื่องการเลิกทาสแล้วก็ไม่ได้หมายความว่า ทาสจะมีสิทธิต่างๆ เหมือนเสรีชนคนผิวขาวในทันที ดังนั้นจึงต้องมีการตราบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญบทที่ 14 กับ 15 เพื่อมาประกันสิทธิเสรีภาพของผู้เคยเป็นทาสอีกด้วย โดยมีสาระสำคัญ คือ

1. บุคคลที่มีสัญชาติสหรัฐและอยู่ในความปกครองของสหรัฐและมลรัฐที่ตนอยู่สหรัฐหรือมลรัฐจะออกกฎหมายใดๆ ชีวิต ทรัพย์สินและเสรีภาพของบุคคลใดไปโดยวิธีทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมิได้ และจะออกกฎหมายซึ่งทำให้บุคคลได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมตามกฎหมายมิได้

ในบทนี้สิ่งที่ประกันสิทธิของผู้เคยเป็นทาสมาก่อนคือ จะออกกฎหมายซึ่งทำให้บุคคลได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมตามกฎหมายมิได้ (Equal Protection..) แม้จะมีการเลิกทาสแล้วแต่ความเป็นทาสยังฝังอยู่ในจิตใจของอเมริกันชน ซึ่งถือว่าทาสเป็นชนชั้นต่ำและมักปฏิบัติกับทาสอย่างไม่เท่าเทียมกัน เช่น กรณีโรงเรียนต่างๆ มักจะไม่รับคนผิวดำเข้าเรียนกับคนผิวขาว จนเกิดกรณีหนึ่งคือ คนผิวดำสอบได้ที่ 1 ของโรงเรียนแต่โรงเรียนไม่ยอมรับเข้าศึกษา จึงต้องมีการ

ฟ้องร้องต่อศาล และในที่สุดศาลก็ได้พิพากษาให้รับคนผิวดำผู้นั้นเข้าศึกษา เพราะบุคคลทุกคน
ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

2. ห้ามมีการกีดกันให้คนมีสิทธิเลือกตั้งด้วยเหตุของเชื้อชาติ สีผิว และความเคยเป็นข้า
ช่วงใช้มาก่อน

ในบทนี้เป็นการประกันสิทธิทางการเมืองของคนผิวดำ เพราะปกติคนผิวดำหรือผู้เคยเป็น
ทาสมาก่อนจะไม่มีสิทธิเลือกตั้ง บทนี้จึงออกมาเพื่อให้คนดำมีสิทธิทางการเมืองมากขึ้น

เรื่องทาสที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญอเมริกันนี้เป็นเรื่องยืนยันให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า
สำหรับมนุษย์ปุถุชนคนธรรมดา นั้น แม้ว่าจะประกาศอุดมการณ์เอาไว้อย่างสวยหรูเช่นไรก็ตาม
แต่ถ้าเมื่อใดอุดมการณ์นั้นๆ เกิดขัดกับผลประโยชน์ของตนไม่ว่าจะในแง่มุมใดก็ตาม มนุษย์ก็
พร้อมเสมอที่จะบิดเบี้ยวไปจากอุดมการณ์เหล่านั้น ในกรณีของสหรัฐอเมริกา ก็กล้าที่จะบัญญัติ
สิ่งที่บิดเบี้ยวไปจากอุดมการณ์ของตนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดของตนเลย
ทีเดียว แต่เพื่อที่จะไม่ให้เป็นการโจ่งแจ้งเกินไปก็ได้พยายามทำให้เป็นวาระซ่อนเร้นเสียเพื่อหลบ
จากสายตาของคนทั่วไปดังได้อธิบายมาจนสิ้นกระบวนการแล้ว